

Sygn. Akt XVII AmE 352/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **W. B. (1)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania W. B. (1) od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 sierpnia 2018 roku, Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz W. B. (1) kwotę 854,00 zł (osiemset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 352/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 27 sierpnia 2018 roku, numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755,650,685,771, 1000 i 1356), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła [Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego [Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 9 maja 2018 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Przedsiębiorcy Panu W. B. (2), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) z siedzibą w W. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. Przedsiębiorca Pan W. B. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) w dniach 10 - 12; 27-29 i 31 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w W., przy ulicy (...) (Nr (...): PL (...)) naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,

2. za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam Przedsiębiorcy Panu W. B. (1), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) karę pieniężną w kwocie 11 288 zł (słownie: jedenaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt osiem złotych) (kwotę zaokrąglono w dół do pełnych złotych),

3. Przedsiębiorca Pan W. B. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) w dniach 10 - 11 sierpnia 2015r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w W., przy ulicy (...) (Nr (...): PL (...)) naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,

4. za działanie wymienione w punkcie 3 wymierzam Przedsiębiorcy Panu W. B. (1), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) karę pieniężną w kwocie 1890 zł (słownie: tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt złotych) (kwotę zaokrąglono w dół do pełnych złotych);

5. za działanie wymienione w punktach 1 i 3 wymierzam łączną karę pieniężną w kwocie 13 178 zł (słownie: trzynaście tysięcy sto siedemdziesiąt osiem złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód W. B. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) w W. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1. § 3 ust. 4 pkt 2 lit. g i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ich niezastosowanie w związku z ich błędną wykładnią polegającą na wadliwym przyjęciu, że wszelkie zwolnienia dotyczące obowiązku dostosowania się do ograniczeń w poborze energii muszą być ustalone na etapie sporządzania planu ograniczeń lub bezpośrednio po jego otrzymaniu, w sytuacji gdy z literalnej treści naruszonych przepisów wprost wynika, że ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami podlegają na ich podstawie z mocy prawa wszystkie obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko i to bez konieczności spełnienia jakichkolwiek dodatkowych warunków, w szczególności poprzez wprowadzenie lub uwzględnienie tej ochrony w planach ograniczeń,

2. art. 56 ust. 1 pkt 3a pr. en. w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 pr. en. poprzez błąd subsumpcji w związku z nieprawidłowym przyjęciem, że podstawa do nałożenia kary za przekroczenia stwierdzone w poborze energii w dniach od 10-11 sierpnia 2015 r. (o łącznej wielkości 3,42 MW) mogła być nałożona na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a pr. en. w związku z art. 11 pr. en. lub art. 11d ust. 3 pr. en., w sytuacji gdy art. 11d ust. 3 nie odnosi się do odbiorców instalacji tylko do operatorów systemu elektroenergetycznego, zaś art. 11 ust. 7 pr. en. w niniejszej sprawie nie mógł zostać wzruszony w zakresie przekroczeń stwierdzonych w dniach 10-11 sierpnia 2015r., gdyż wprowadzone na jego podstawie ograniczenia obowiązywały stroną dopiero od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00,

3. art. 56 ust. 1 pkt 3a pr. en. i art. 56 ust. 3 pr. en. w związku z art. 11c ust. 2 pkt 2 pr. en. poprzez wymierzenie kary za czyn, który w świetle art. 56 ust. 1 pkt 3a pr. en. nie był inkryminowany, a to za przekroczenia w poborze energii stwierdzone w dniach od 10 – 11 sierpnia 2015 r. (o łącznej wielkości 3,42 MW),

4. § 8 ust. 2 i § 12 ust. 1 r.w.e. poprzez błędne przyjęcie, że ograniczenia w poborze energii elektrycznej dotyczą poszczególnych umów zawartych przez stroną, a nie samej strony i wszystkich zawartych przez nią umów sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych łącznie, co miało bezpośredni wpływ na błędne określenie wielkości przekroczenia, wysokości i zasadności wymierzonej kary pieniężnej,

5. art. 56 ust. 3 i 6 pr. en. poprzez niewłaściwe ustalenie wysokości kary pieniężnej z uwagi na przyjęcie nieprawidłowych tj. niezgodnych ze stanem faktycznym danych w zastosowanym przeliczniku, mającym na

celu ustalenie stopnia zawinienia i dotychczasowego zachowania się podmiotu, co skutkowało bezpośrednio jej niezasadnym zastosowaniem w zakresie stwierdzonych przez organ naruszeń w dniach 27-29 oraz 31 sierpnia 2015 r.,

6. art. 7, art. 77 ust. 1, art. 80 ustawy k.p.a. poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego w zakresie nieprawidłowego ustalenia mocy bezpiecznej w niniejszej sprawie, a to dla każdego pojedynczego przyłącza z osobna.

Wskazując na powyższe wniosł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniosł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Pozwany zakwestionował stanowisko powoda, aby zastosowanie do niego znajdowały przepisy § 3 ust. 4 pkt 2 lit. g i § 6 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia. Zdaniem pozwanego taka konkluzja jest błędna. Bowiern przepisy te powinny mieć zastosowanie na etapie planowania, tj. ustalania planu ograniczeń, a nie jego realizowania – w tym momencie jest to z reguły już za późno na analizy planów i powinny one być bezzwłocznie i bezwarunkowo wykonywane. Wniosek taki zdaniem pozwanego potwierdza treść § 9 rozporządzenia. Jeżeli dany odbiorca nie powinien być objęty ograniczeniami, to należy to uwzględnić już na etapie sporządzania planu ograniczeń przez operatora systemu dystrybucyjnego. Odbiorca powinien przedstawić wówczas operatorowi przesłanki uzasadniające objęcie go ochroną przed ograniczeniami. Jeżeli natomiast odbiorca zaniechał takiego postępowania i nie zgłaszał uwag również po otrzymaniu planu ograniczeń, to nie może w późniejszym terminie powoływać się na sprzeczne z nim przesłanki. Pozwany podkreślił również, że przepisy dotyczące ograniczeń poboru (§ 5 ust. 1 rozporządzenia) i sankcji za ich naruszenie nie dotyczą jedynie przedsiębiorstw energetycznych, lecz wszystkich odbiorców, dla których moc umowna została określona w umowie sprzedaży, o świadczenie usług dystrybucji albo przesyłania, ewentualnie w umowie kompleksowej, na poziomie powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed ograniczeniami (§ 6 ust. 1 rozporządzenia). Powód mieści się w definicji odbiorcy zawartej w art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo energetyczne, natomiast sankcja przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne dotyczy wszystkich odbiorców, a nie jedynie przedsiębiorstw energetycznych.

W piśmie procesowym z dnia 22 czerwca 2020 roku powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Odbiorca W. B. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) w W. zawarł w dniu 20 lutego 2012 r z (...) umowy: o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr ND- (...) oraz umowę świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr ND- (...). Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy dotyczące wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, zostały określone w pkt 2 załącznika nr 3 umowy nr (...)) (k. 18-27, 28-34 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii

elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister (...)) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE, innogy (...) Sp. z o.o., do którego sieci Przedsiębiorca Pan W. B. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: (...) W. B. (1) (dalej: (...)) jest przyłączony, pismem z dnia 28 sierpnia 2017 r. o znaku: ND- (...) przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. Z powyższych informacji wynika, że Odbiorca przekroczył obowiązujące go - zgodnie z Planem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ograniczenia w następujący sposób:

1. Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach dla obiektu Odbiorcy o Nr (...): PL (...) wynosiła:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 1,6930 (MW w godzinie);
- 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,1014 (MW w godzinie);
- 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0228 (MW w godzinie);
- 27 sierpnia 2015 r. łącznie 0,1504 (MW w godzinie);
- 28 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0736 (MW w godzinie);
- 29 sierpnia 2015 r. łącznie 0,3696 (MW w godzinie);
- 31 sierpnia 2015 r. łącznie 0,3520 (MW w godzinie);

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 3,7628 MW w godzinie.

2. Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach dla obiektu Odbiorcy o Nr (...): PL (...) wynosiła:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,4522 (MW w godzinie);
- 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,1780 (MW w godzinie);

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 0,6302 MW

(k.4-5, 6-7 akt adm.)

Pismem z dnia 9 maja 2018r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...)

wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 6 czerwca 2018 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując w szczególności, że:

1. Istotny jest charakter działalności prowadzonej przez Stronę, która świadczy m.in. usługi w zakresie wywozu odpadów stałych i płynnych oraz utylizacji odpadów na podstawie i na zasadach określonych w decyzji Prezydenta Miasta Stołecznego W. z dnia 6 sierpnia 2014 r. nr (...).

2. Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 133, poz. 924) ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziaływujących na środowisko. W tym miejscu należy podkreślić, że w skład przedsiębiorstwa Strony wchodzi obiekty budowlane (hale) podłączone do infrastruktury elektroenergetycznej operatora, w których zlokalizowano całą linię technologiczną służącą do przetwarzania zmagazynowanych odpadów bez naruszenia podstawowych zasad bezpieczeństwa prowadzenia tego rodzaju działalności, w tym gwarantujących zapewnienie ochrony środowiska przez zapobieganie lub ograniczanie emisji negatywnie oddziaływujących na środowisko.

3. Strona nie miała obowiązku zastosowania się do ograniczenia maksymalnego poboru mocy zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń, albowiem wszelkie naruszenia w tym zakresie były podyktowane obowiązkiem zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia znajdującego się na terenie zakładu. Nie bez znaczenia jest bowiem fakt, iż w związku z wysokimi temperaturami w okresie letnim ryzyko pożarowe jest podwyższone, przez co wszelkie opóźnienia w utylizowaniu odpadów prowadzi do ich nadmiernego zgromadzenia, a tym samym do zwiększenia strefy pożarowej i gęstości obciążenia ogniowego obiektów Strony, stwarzając bezpośrednie i realne zagrożenie dla takich dóbr prawnie chronionych jak: zdrowie i mienie. W sytuacji zatem zagrożenia bezpieczeństwa osób bądź uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych odpowiedzialność odbiorcy powinna zostać wykluczona na podstawie art. 11 c ust. 2 Prawo energetyczne, zgodnie z którym ograniczenia w poborze energii nie mogą do takich niebezpieczeństw prowadzić”. (k. 10-82 akt adm.)

Pismem z dnia 18 lipca 2018r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 83 akt adm.)

W wyznaczonym terminie Odbiorca zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i zgłosił uwagi oraz dodatkowe wyjaśnienia w piśmie z dnia 31 lipca 2018 r. i z dnia 7 sierpnia 2018 r. (k. 90-111, 113-115)

W dniu 27 sierpnia 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 117-125 akt adm.)

Powyzszy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki na nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.

Powyzsze twierdzenie powoda nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, nie oznacza, iż nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, zgodnie z treścią art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań

z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiało uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

W świetle powyższego nieuzasadnione jest wnioskowanie powoda, iż wprowadzenie przez OSP przedmiotowych ograniczeń w czasie „wystąpienia zagrożenia” tj. na podstawie art. 11d. ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, którego okres i zakres terytorialny został określony zgodnie z wymogami art. 11c ust. 2 pkt 2 powoduje zwolnienie powoda z odpowiedzialności, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach: 10, 11, 12, 27, 28, 29, 31 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w odniesieniu do poszczególnych przyłączy o wartości: 3,7628 0,1904 MW w godzinie oraz 0,6302 MW w godzinie.

Powód podniósł, że należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami, jako podmiot do którego należy obiekt dysponujący środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałującymi na środowisko. Pozwany natomiast nie kwestionował powyższej okoliczności. W tym miejscu wskazać należy, że mając na względzie charakter postępowania przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postępowanie niniejsze tj. z odwołania od decyzji Prezes URE ma charakter postępowania rozpoznawczego, pierwszoinstancyjnego i kontrydiktoryjnego. Z tych względów, mając na względzie wymogi odwołania przyjęte przez ustawodawcę, odwołanie odpowiada konstrukcji pozwu w ogólnym postępowaniu cywilnym, bowiem wymagania odnoszące się do odwołania (art. 479⁴⁹ k.p.c.) są zbliżone do wymagań pozwu (art. 187 k.p.c.), a ponadto odwołanie, podobnie jak pozew, uruchamia postępowanie sądowe w pierwszej instancji. W świetle powyższego przyjąć należało, że zastosowanie znajdują również reguły dowodzenia w procesie cywilnym. W konsekwencji, obowiązek przedstawienia dowodów w niniejszym postępowaniu również spoczywał na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywał na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Skoro zatem odwołanie łączy w sobie cechy nie tylko środka zaskarżenia, ale też powództwa, obie strony przede wszystkim w ramach realizacji zasady kontrydiktoryjności mogą przedstawiać dowody.

W treści odwołania powód wskazał na okoliczność, że ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej zmuszony był do stworzenia odpowiedniej linii technologicznej opracowanej pod kątem przeciwdziałania zanieczyszczeniom wynikającym z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Powód opisał także w obszerny sposób procesy przetwarzania odpadów, w tym proces przetwarzania biologicznego. Wskazał, że proces ten jest ciągły i trwa kilka tygodni a energia jaką zużywa jest potrzebna do napowietrzania stabilizowanych biologicznie odpadów oraz do pracy biofiltrów oczyszczających powietrze procesowe. Co istotne, procesu tego nie można przerwać w dowolnym czasie. Przerwanie tego procesu doprowadziłoby do niekontrolowanego gnicia odpadów, znacznych emisji substancji złośliwych oraz możliwości wystąpienia zagrożeń biologicznych. Stwarza dodatkowo zagrożenia pożarowe, które wymagało zainstalowania w obiekcie specjalnego systemu ochrony przeciwpożarowej „(...)”. Powyższe niewątpliwie potwierdza dokument w postaci decyzji Prezydenta (...) W. z dnia 30 stycznia 2015 roku nr(...) (k. 38-42 akt adm.). Niewątpliwie wynika bowiem z jej treści nałożony na powoda obowiązek zainstalowania w instalacji przetwarzania odpadów urządzeń o określonych parametrach przeciwdziałających zanieczyszczeniom o wskazywane przez powoda biofiltry oraz kontenery kompostowe wyposażone w system odprowadzania odcieków, system napowietrzania, system odprowadzania powietrza odlotowego. Powyższe niewątpliwie dostatecznie dowodzi fakt, że (mając na względzie wydanie tej decyzji w okresie poprzedzającym wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń) powód w czasie ograniczeń w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 roku dysponował obiektem, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia, tj. obiektem dysponującym środkami technicznymi służącymi zapobieganiu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Z powyższych względów nie miał racji pozwany, że skoro powód został objęty planem ograniczeń, gdyż nie przedstawił operatorowi przesłanek uzasadniających objęcie go ochroną przed ograniczeniami, podlega karze pieniężnej, o której mowa w treści art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne. Powód podlegał bowiem ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami, jako podmiot, do którego należy obiekt dysponujący środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałującymi na środowisko. Dysponowanie przedmiotowym obiektem jest okolicznością, która aktualizuje ochronę powoda przed wprowadzonymi ograniczeniami w sposób automatyczny, bez spełnienia jakichkolwiek dalszych warunków. Powyższego nie niweczy okoliczność opracowania i ustalenia względem powoda wartości ograniczeń w poszczególnych stopniach zasilania, zwłaszcza, że zgodnie z § 9 rozporządzenia, za opracowanie planu ograniczeń, czy też jego aktualizację odpowiedzialny był operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, nie zaś powód.

W świetle powyższego pozwany niezasadnie przyjął, iż powód nie dostosował się do ograniczeń w dniach 10, 11, 12, 27, 28, 29, 31 sierpnia 2015 roku. W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kar pieniężnych, wskazanych w pkt 2, 4 oraz łącznej ich wartości w 5 decyzji.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³§2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł, opłata skarbową w kwocie 34,00 zł oraz koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska